

ת"פ 14810/04/16 - מדינת ישראל, המאשימה נגד שמשון בינה, הנאשם

בית המשפט המחוזי ירושלים

ת"פ 14810-04-16

01 מרץ 2020

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

שמשון בינה - הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 בצירוף סעיף 335 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

2. במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, הוסכם כי המאשימה תטען למתחם עונש הולם הנע בין שלוש לחמש שנות מאסר בפועל, ותבקש לגזור על הנאשם מאסר בפועל למשך שלוש שנים, מאסר על תנאי ותשלום פיצוי למתלוננים. ב"כ הנאשם חופשי בטיעונו לעונש.

כתב האישום המתוקן בהסדר

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך שעות הלילה המוקדמות בין 23.3.2016 ל-24.3.2016, בסמוך ל"סוהו בר" ברחוב ריבלין בירושלים, התפתח דין ודברים בין הנאשם לבין מ.ט., יליד 1995 (להלן: המתלונן), אשר במהלכו תקף המתלונן את הנאשם, היכה בו מכת אגרוף בפניו, הפיל אותו לקרקע, בעט בו והטיח בו כיסא. כתוצאה ממעשיו של המתלונן, נגרמו לנאשם סימן המטומה גדול בסמוך לעינו הימנית, וכן המטומה בלחיו השמאלית.

חברו של הנאשם הפריד בין המתלונן לנאשם, ולקח את הנאשם לביתו, בסמוך לכיכר הדוידקה בירושלים, שם שטף את פניו של הנאשם והשכיבו במיטה. מספר דקות לאחר מכן, כאשר החבר היה במקלחת, יצא הנאשם מהמיטה, לקח אקדח מסוג "יריחו" בקוטר 9 מ"מ, אותו החזיק ברישיון מתוקף תפקידו כמאבטח, ויצא מן הבית בחיפוש אחר המתלונן. הנאשם הלך לאורך רחוב יפו לכיוון העירייה, פנה אל אנשים בדרך ושאל אותם "איפה הוא, איפה הוא" וכן "איפה הבחור עם החולצה האדומה".

כשהגיע הנאשם סמוך לרחוב יפו 41, ראה את המתלונן. הנאשם הוציא את האקדח מתחתונו, רץ לעבר המתלונן וירה לכיוון רגליו של המתלונן שלוש יריות. המתלונן, אשר נפגע מהירי, החל לברוח בצליעה, נפל לקרקע והנאשם שב וירה בו פעמיים נוספות כשהמתלונן על הקרקע.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרם למתלונן פצע ירי כניסה בירך מדיאלי ואחורי ויציאה לטרלי דסטאלי אשר גרם

עמוד 1

לשיתוק מלא של sciatic nerve, הצריך טיפול בסד קשיח ואשפוז בבית חולים למשך מספר ימים.

4. בשלב זה תפסו עוברי אורח את הנאשם. כתוצאה מהניסיון של עוברי האורח לקחת מידי הנאשם את הנשק, נפלטו מהנשק כדורים ונפגעה עוברת אורח ד.ק. ילידת 2001 (להלן: המתלוננת). למתלוננת נגרמו פצע ירי באמה השמאלית, פצע כניסה באספק וואלרי אולנרי, פצע כ- 2.5 ס"מ קוטר וחור יציאה דיסטלית באמה. בגין חבלות אלה נדרשה המתלוננת לעבור טיפול בבית חולים.

תסקיר שירות המבחן

5. על פי האמור בתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם, הנאשם בן 27, רווק, בעל השכלה של 12 שנת לימוד עם תעודת בגרות חלקית, שירת שירות צבאי מלא כלוחם חי"ר בצנחנים. בתסקיר התייחסות למשפחתו של הנאשם, לשנות לימודיו ולתפקודו בצבא, שם הוערך כחייל בעל משמעת עצמית, אחראי, בעל מוסר עבודה גבוה, מהווה דוגמה אישית למסירות ואחריות, ועוזר לזולת. התנהגותו הוערכה כ"ראויה לציון". הנאשם ממשיך לשרת במערך המילואים.

הנאשם עבר קורס מאבטחים ועבד כמאבטח, עבודה שהופסקה בעקבות העבירות שבוצעו.

הנאשם שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך כ- 13 חודשים, לאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא עם רשות יציאה לעבודה, ובספטמבר 2018 בוטלו התנאים המגבילים.

בחודשים האחרונים החל הנאשם לעבוד בחברת שיווק. גם בעבודה הוערך הנאשם כעובד אחראי, בעל יחסי אנוש מעולים, עמד ביעדים לשביעות רצון מנהליו.

ראיות לעונש

6. הוגש גזר הדין שניתן בעניינו של המתלונן, אשר הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש של הנאשם בת"פ 40681-10-17, ממנו עולה כי בעניינו הוסכם שהמתלונן לא תכנן לתקוף את הנאשם, ופנה אליו רק בשל כך שנחלץ לעזרתו של נערת שפנו אליו, אל מול הנאשם שהטריד אותן. כן נקבע בעניינו של המתלונן, שגם לאחר שהנאשם עזב את המקום, המתלונן חיפש אותו כדי להכותו, היכה אותו במכת אגרוף והפילו לארץ, ואז בעט בראשו, וכן היכה באמצעות כיסא. על המתלונן נגזר עונש מאסר בפועל למשך שבעה חודשים ומאסר על תנאי, בין היתר בהתחשב בכך שלחובתו הרשעות קודמות בעבירות אלימות, ומנגד בהתחשב בפגיעה שנפגע על ידי הנאשם.

7. ההגנה הגישה סרטון של אירוע התקיפה של הנאשם על ידי המתלונן.

טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה התייחסה לנסיבות האירוע, לתקיפת הנאשם על ידי המתלונן, ולכך שלאחר שהנאשם הורחק

מהמקום לביתו, הוא יצא מביתו בחיפוש אחרי המתלונן, כשהוא מצויד באקדח, אותו החזיק ברישיון. בטיעוניה התייחסה לירי כלפי המתלונן - שלוש יריות לכיוון רגליו של המתלונן, אשר ניסה להימלט, נפל לקרקע, ואז ירה בו הנאשם פעמיים נוספות. בנוסף התייחסה לפגיעה במתלוננת מפליטת כדורים מאקדחו של הנאשם, כאשר עוברי אורח ניסו לקחת מהנאשם את האקדח. שני המתלוננים נפצעו כתוצאה מהירי ונזקקו לטיפול בבית חולים.

לגבי הערכים המוגנים התייחסה להרתעה מפני מעשי אלימות בקרב צעירים.

כן התייחסה לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ולנזק שנגרם כתוצאה ממנה, כמפורט בכתב האישום - הן לנזק שנגרם לנאשם מתקיפתו על ידי המתלונן, והן לנזק שנגרם למתלוננים. לדבריה, הנזק עלול היה להיות גדול בהרבה, להביא למותו של המתלונן ולפגיעה חמורה יותר ואף נכות לצמיתות במתלוננת. כן יכלו להיפגע עוברי אורח נוספים. לדברי ב"כ המאשימה, למעשה של הנאשם קדם תכנון, מתוך רצון לנקום על תקיפתו על ידי המתלונן. לדבריה, הנאשם יכול היה להימנע ממעשיו ואף שלט בהם, כאשר בחר לירות לכיוון רגליו של המתלונן.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, ולצורך להטיל עונשי מאסר בפועל מרתיעים.

לפיכך ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין שלוש לחמש שנות מאסר בפועל.

לגבי קביעת העונש בתוך המתחם, התייחסה לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי והודה במיוחס לו. מנגד, שירות המבחן העריך את מסוכנותו של הנאשם כבינונית, ציין כי הנאשם אינו מגלה אמפתיה לנפגעי העבירה, ולא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. לדברי ב"כ המאשימה, הנאשם היה עצור במשך חודש, תקופה שיש לנכות מעונשו. בנוסף, הנאשם היה נתון בפיקוח אלקטרוני במשך למעלה משנה, אך לטענת המאשימה אין לנכות תקופה זו מעונש המאסר שייגזר על הנאשם.

לפיכך, ובהתאם להסדר הטיעון, ביקשה ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם מאסר בפועל למשך שלוש שנים, מאסר על תנאי, ופיצוי משמעותי למתלוננים.

9. ב"כ הנאשם התייחס בטיעונו לכך שתחילתו של האירוע בתקיפת הנאשם על ידי המתלונן, כמתואר בכתב האישום. לדבריו, מעשיו של המתלונן יכלו לגרום לנאשם חבלות קשות יותר ואף לגרום למותו. לאחר שהנאשם חווה את ההשפלה מול חברים שנכחו במקום, הוא ניגש לביתו, לקח אקדח וירה לעבר רגליו של המתלונן. כאשר ניסו עוברי אורח להשתלט על הנאשם, נפלט מהנשק כדור אשר פגע באזרחים. לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם אמנם ניהל הוכחות עד להגעת הצדדים להסדר טיעון, בעקבות הליך גישור, אך כתב האישום תוקן לקולה, כך שניהול ההוכחות היה מוצדק.

לגבי מתחם העונש ההולם - בהתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טען כי לביצוע העבירה לא קדם תכנון, הנאשם יצא לבלות עם חבריו ללא שהצטייד בנשק האישי שלו. רק לאחר המכות שקיבל מהמתלונן, באמצע הרחוב וליד אנשים זרים וחבריו, לאחר שהושפל וחווה כאב, בלהט הרגע שב הנאשם לביתו והצטייד באקדח. אמנם הנאשם לא היה ב"מצוקה נפשית" אך היה ב"מצוקה פיזית" אותה חווה מהמתלונן.

ב"כ הנאשם הפנה לשורה של פסקי דין בעבירה דומה, אך ללא שימוש בנשק חם.

לטענת ב"כ הנאשם, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות, עד 13 חודשי

מאסר.

לגבי העונש בתוך המתחם, התייחס להיותו של הנאשם צעיר בן 27 שנים, רווק אשר הגיע ממשפחה סוציו אקונומית נמוכה, נעדר עבר פלילי. עוד התייחס לשירותו הצבאי של הנאשם. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם מצטער על מעשיו.

לגבי הערכת המסוכנות בתסקיר שירות המבחן, טען ב"כ הנאשם כי שירות המבחן טעה בהערכתו, אשר איננה מתיישבת עם התנהגותו הנורמטיבית של הנאשם במהלך השנים. לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם שמר על כל תנאי השחרור, השתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן, והודה במיוחס לו. לטענת ב"כ הנאשם, מסוכנותו של הנאשם נמוכה. לגבי קושי של הנאשם לחוש אמפתיה כלפי המתלונן, ניתן, לדבריו, להבין את הדברים, בהתחשב בכך שהמתלונן פגע בנאשם. לפיכך גם ביקש שלא לפסוק פיצוי לזכותו של המתלונן. לדברי ב"כ הנאשם, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם "נענש" על מעשיו בדרך מוחשית וכואבת, גם על ידי המתלונן. הנאשם עוזר לאמו בפרנסה בבית, הוא הודה בכתב אישום מתוקן, לקח אחריות על מעשיו, לא נפתחו כנגדו הליכים פליליים חדשים, והוא שמר בדווקנות על התנאים בהם שהה.

כן התייחס לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה, קרוב לארבע שנים.

לטענת ב"כ הנאשם, יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם. לדבריו עדיף לחברה שהנאשם ירצה מאסר בעבודות שירות ו"לא יהיה בוגר של שנה בבית הסוהר על כל הסכנות הטמונות בכך". כן ביקש לנכות מהמאסר את תקופת המעצר ולפחות חלק מהתקופה בה שהה הנאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני.

10. הנאשם ציין כי הוא מצטער על מעשיו. לדבריו הוא עשה טעות, הוא סבל הרבה, לא הייתה לו כוונה לעשות מה שעשה. לדברי הנאשם, במצבו לא מקבלים אותו לעבודה.

מתחם העונש ההולם

11. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

12. בראש ובראשונה יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירות -

לעבירה של חבלה חמורה, תוך שימוש בנשק חם, קבע המחוקק עונש של 14 שנות מאסר.

13. לצד הענישה שקבע המחוקק יש להתחשב כאמור במדיניות הענישה הנהוגה.

המאשימה הגישה פסקי דין כמפורט להלן:

ת"פ (ב"ש) 28139-10-13 מדינת ישראל נ' באסל אבו אעמר (18.1.2015). בערעור שהגיש הנאשם הופחת עונשו מ-48 חודשי מאסר ל-44 חודשים (ע"פ 1244/15); ע"פ 6383/12 זוהיר חאלד נ' מדינת ישראל (29.9.2014); ע"פ 6384/12 אביאור גינון נ' מדינת ישראל (6.5.2013); ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' יונס סובח ואח' (5.11.2019); ע"פ 6971/13 אושר עמרן ואח' נ' מדינת ישראל (23.9.2014).

ב"כ הנאשם הגיש פסיקה כמפורט להלן:

ע"פ 2127/17 אמין עלוש נ' מדינת ישראל (28.2.2018); ת"פ (י-ם) 10697-10-17 מדינת ישראל נ' טארק הימוני (19.11.2018); ע"פ 5794/13 מדינת ישראל נ' חליל שיכה (2.4.2014); ע"פ 8319/14 מדינת ישראל נ' אבידור מלול ואח' (30.3.2015); ע"פ 5316/13 תאופיק מסאלחה נ' מדינת ישראל (9.12.2013); ע"פ 1508/13 מכלוף מיקי אמסלם נ' מדינת ישראל (18.8.2016); ע"פ 7760/15 מדינת ישראל נ' עומרי הייב (10.5.2016); ע"פ 5641/09 מדינת ישראל נ' דניס ברזינסקי (22.3.2010); ת"פ (חיפה) 49945-01-14 מדינת ישראל נ' חוסאם רסלאן (17.11.2014); ת"פ (נצרת) 60812-10-10 מדינת ישראל נ' תאיר בן עמאר שיבלי (4.7.2011).

14. לעניין הערך החברתי שנפגע מהעבירה - מדובר מלחמה בפתרון סכסוכים בדרכים אלימות; במניעת שימוש בנשק לפתרון סכסוכים; ובהגנה על הציבור.

בתי המשפט התייחסו רבות לחומרה המיוחדת שבעבירות אלימות בכלל, ובעבירות הקשורות בשימוש בנשק חם בפרט. לעניין זה קבע בית המשפט בעליון בע"פ 4406/19 הנ"ל:

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה... בית משפט זה לא נותר אדיש למול השימוש הגובר בנשק חם, והדגיש לא אחת את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה כלפי השימוש בו לשם פתרון סכסוכים... בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך. הצורך במדיניות ענישה מחמירה נחוץ במיוחד כאשר השימוש בנשק גורר פגיעה בגוף ובנפש..."

15. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

במקרה זה מדובר באירוע שהחל בתקיפה קשה של הנאשם על ידי המתלונן. אך בכך לא הסתיים האירוע, ולאחר שהנאשם נלקח לביתו על ידי אחד מחבריו, הוא נטל מהבית נשק, אותו החזיק ברישיון במסגרת עבודתו, חזר לחפש את המתלונן כדי לנקום בו, ירה במתלונן שלוש יריות, וכשהמתלונן, שניסה להימלט מהמקום נפל לארץ, ירה בו הנאשם שתי יריות נוספות. לאחר מכן נפצעה גם המתלוננת, שנכחה במקום, מפליטת כדור כאשר עוברי אורח ניסו לקחת מהנאשם

את הנשק.

תקיפת הנאשם על ידי המתלונן מהווה נסיבה מקילה, אך אין להשוות בין תקיפה זו, לבין מעשיו של הנאשם, אשר כבר היה בביתו, לקח נשק, יצא מביתו והלך לחפש את המתלונן, וכאשר מצא אותו - ירה בו מספר יריות בנשק חם, בכוונה לפגוע בו וגרם לו חבלה חמורה. הסיכון בשימוש בנשק חם רב מאוד, ובמקרה זה, כאמור, נפגעה גם עוברת אורח מפליטות כדורים מהנשק. לא רב המרחק מפגיעה באנשים נוספים, חפים מפשע אשר היו ברחוב, ואף מגרימת מוות של מי מהם כתוצאה מהירי.

16. ובנוגע לנזק שנגרם - על פי האמור בכתב האישום, כתוצאה מהירי של הנאשם, נגרם למתלונן פצע ירי כניסה בירך מדיאלי ואחורי ויציאה לטרלי דסטאלי אשר גרם לשיתוק מלא של sciatic nerve, הצריך טיפול בסד קשיח ואשפוז בבית חולים למשך מספר ימים. לעוברת אורח, אשר נפגעה כתוצאה מפליטת כדורים בעת תפיסת הנשק מהנאשם, נגרמו פצעי ירי באמה, והיא נדרשה לעבור טיפול בבית חולים.

17. בהתחשב במכלול השיקולים כמפורט לעיל, לאור מהות העבירות ונסיבותיהן ובהתחשב בפסיקת בית המשפט העליון לעניין הצורך להחמיר בענישה בעבירות אלימות תוך שימוש בנשק חם, מקובלת עליי עמדת המדינה באשר למתחם העונש ההולם, הנע בין שלוש לחמש שנות מאסר בפועל.

העונש בתוך המתחם

18. אין מחלוקת בין הצדדים כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, זאת בהתחשב בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, בהתחשב בהודאתו של הנאשם, ועל אף קביעת מסוכנות בינונית של שירות המבחן, תוך התייחסות לכך שמאז האירוע לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. כן יש להתחשב בחלוף הזמן מאז האירוע, אם כי חלק ניכר ממנו קשור בהתנהלות ההגנה בניהול ההוכחות, וכן בכך שהנאשם שהה במעצר באיזוק אלקטרוני תקופה ממושכת.

אשר לפסיקת פיצוי - נוכח תקיפת הנאשם על ידי המתלונן בתחילת האירוע, אינני רואה מקום לפסוק פיצוי לזכותו של המתלונן במסגרת ההליך הפלילי.

19. נוכח האמור לעיל, אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר בפועל למשך שלוש שנים, בניכוי תקופת מעצרו של הנאשם מיום 24.3.16 עד 21.4.16.

ב. מאסר על תנאי של שישה חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. הנאשם ישלם למתלוננת ד.ק. פיצוי בסך 5,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

המאשימה תודיע למתלוננת על פסיקת הפיצוי.

ניתן היום, ה' אדר תש"פ, 01 מרץ 2020, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**